1984 மார்ச் 20] [பேரவைத் தலைவர்]

திரு. ரா. உமாநாத் : அதனுடைய ''டெர்ம் ஆப் ரெபரன்ஸ்'' என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும். மூன்று புதிய மாவட்டங்களை அறிவிக்கும்போது.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பல தலைவர்களுடைய பெயர்களில் மாவட்டங்களை வைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் வந்துள்ளது. அந்த வேண்டுகோளுக்குப் பதில் சொல்லப்பட்டது. அவ்வளவுதான்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மூன்று புதிய மாவட்டங்கள் அமைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த மாவட்டப் பிரிவினை சம்பந்தமாக, ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அறிவித்து, ஒரு லிஸ்டு இருக்கிறது. மேலும் 3 புதிய மாவட்டங்கள் என்று பிரிப்பது சம்பந்தமாக எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி அமைத்து அது செயலாக்கத்திலே இருக்கிறது. அதிலே ''டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்'' என்ன என்பது தெரியாது. இதை முதல்வர் அவர்கள் சீக்கிரமாக தெளிவுபடுத்தி, இந்த அவையிலே ஒரு அறிக்கையை வைக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. உமாநாத் விரும்புகின்ற முறையில், இருக்கின்ற நிலவரத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்திலே தெரிவித்து, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை கலந்துகொண்டு, இந்த அவைக்கு இது சம்பந்தமாக, விரிவாக அறிவிக்கின்ற முறையிலே முடிவு எடுத்து, அதைத் தெரிவிக்கலாம்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

மைய அரசு தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கும் உணவு தானியம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் டி. மணி, இரா. கருப்பையா, தி. கா. நல்லப்பன், பொ. உத்திராபதி, ஏ. டி. கருப்பையா, செ. சிவசாமி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியோர் '' தமிழகத்தில் கடுமையான வறட்சிக்குப் பின்னால் தொடர்ந்து மழையின் காரணமாக வெள்ளத்தால் உணவு தானியங்கள் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நேரத்தில் மீண்டும் மத்திய அரசாங்கம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டிய அரிசியின் அளவைக் குறைத்துள்ளதால், தமிழகத்தில் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் '' என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10·10)

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை விரிவாக விவாதிக்க இன்றைய அலுவல்களை ஏன் ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த தீர்மானத்திலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இன்று இந்தியாவிலே பல்வேறு மாநிலங்களில் நல்ல விளைச்சல் இருக்கின்றது என்பதை மத்திய அரசாங்கமே பாராளுமன்றத்திலே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒத்துக் கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், பாராளுமன்றத்திலே அதிகப்படியான முறையிலே நாங்கள் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம் என்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு பக்கம் உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை அதிகப்படியான அளவிலே கொள் முதல் செய்து கையிலே ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறது. இந்தத் தகவல் அதிகாரபூர்வமாக பாராளுமன்றத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில்எடுத்துக் கொண்டால் ஏற்கெனவே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த அரிசியானது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே. குறைந்தபட்சம் ஒரு இலட்சம் டன் அரிசியாவது வேண்டும் என்று இதே சட்டமன்றத்தில் பல தீர்மானங்களின் மீது பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் பல தடவைகள் வற்புறுத்தப் பட்டு இருக்கின்றன. அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் செவி சாய்க்காத நிலையில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தற்போது ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாகவும் ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட வறட்சியின் காரணமாகவும் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது தமிழகத்திற்கு. அதற்குப் பிறகு சமீபத்திலே ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாக—அதாவது கிராமங்களில் சொல்வார்கள், '' இருந்தும் கெடுத்தான்—செத்தும் கெடுத்தான் '' என்று—அதுபோல் இந்த மழை தமிழகத்திற்கு வராதும் கெடுத்திருக்கிறது ; வந்தும் கெடுத்து இருக்கிறது. தஞ்சை போன்ற ஜில்லாக்களிலே விவசாயிகளுடைய நிலங்களில் உள்ள பயிர்கள் எல்லாம் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றது. விளைந்த நெல்லைக்கூட அறுத்துக் கொண்டு வர முடியாத அளவிற்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இதைப்பற்றிக்கூட நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே நாம் பேசியிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு சமீபத்திலே தென் மாவட்டங்களில், திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி, மதுரை போன்ற மாவட்டங்களில் பெய்த மழையின் காரணமாக ஏற்பட்ட பெருத்த வெள்ளத்தின் காரணமாக எல்லா நிலங்களும் மழையிலே முழுகியபோது அவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே எங்களைப் போன்ற எம். எல். ஏ-க்கள் எல்லாம் போய் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்த்தோம்.

1984 மார்ச் 20] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

அதன் அடிப்படையிலே இப்போது ஒரு அறிக்கை இங்கே கூட வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று மாலையிலே அதைப் பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதற்குள் நான் போகவில்லை. அதனுடைய மைய பாயின்ட் என்னவென்றால், இன்று மேனி குறைவு என்பது அரசாங்கத்தாலே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக் கிறது. நடைமுறையிலே பார்த்தாலும் கால் மேனி கூட விளைய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே பற்றாக்குறையாக இருக்கிற சூழ்நிலையிலே, விளைகின்றபோதே பற்றாக்குறை என்கிற சூழ்நிலையில் இன்று மேனிக் குறைவும் ஏற்பட்டதன் நிலையிலே நம்முடைய ஸ்டாக்கைப் பொறுத்த வரையிலே குறுகிப் போய்விட்டது. இப்படிக் குறுகிய நேரத் திலேதான் மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொண்டு வந்த அந்த ஒரு இல்ட்சம் டன்னை கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்தது மட்டும் அல்ல, கொடுத்துக் கொண்டு வந்த 40 ஆயிரம் டன்னை படிப்படியாக குறைத்து, மாதம் 30 ஆயிரம், 25 ஆயிரம் என்று இப்போது ஏப்ரல் மாதம் 25 ஆயிரம் டன் என்று கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் கேட்டது 1 இலட்சம் டன் சாதாரண காலத்திலே. இப்போது பாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே அதைவிட அதிகமாக இருந்தால்தானே முடியும். ஏற்கெனவே என்ன நிலையில் இருக்கிறது? ஒரு கார்டுக்கு 5 கிலோ, 6 கிலோ, 4 கிலோ என்ற முறையிலே கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். கார்டு ஒன்றுக்கு 20 கிலோ கூட கொடுக்க முடியாத நிலையி ருக்கிறது. இந்த கார்டு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 4 குடும்பங்கள் சேர்ந்த ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு கார்டு. அந்தக் குடும்பத்திற்கு இன்றைக்கு 4 கிலோ, 5 கிலோ என்றுதான் கொடுத்துக் கொண்டு வரப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை யிலே இன்னும் அவைகள் குறைக்கப்பட்டால் மோசமான நிலைக்கு அது போகும் ஒரு அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இப் படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இப்போது என்ன ஆகிவிட்டது என் றால் ''கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆகிவிட்டது'' என்பதைப் போல் கொடுத்துக் கொண்டு வந்த அரிசியின் அளவும் குறைந்து, 40 ஆயிரம் டன்னிலேயிருந்து 25 ஆயிரம் டன்னாக இப்போது குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே மத்திய அரசாங்கம் இதை உணராமல் இல்லை. உணர்கிறார்கள். அப்படி உணர்ந்தாலும், கொடுப்பதற்கு மனம் இல்லை. அவர்களை வலியுறுத்த வேண்டிய கடமையும் அவசியமும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. பல தடவை கூட பார்த்தாகிவிட்டது. இதைப் பற்றி பல தடவை எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட மத்திய அரசாங்கத்தை எப்படி கேட்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும்; நீங்கள் சொல்கிற மாதிரி எல்லாம் நாங்கள் கேட்க முடியாது என்று சொல்லி ஒரு பாட்டைக் கூட பாடினார்கள். ''ஆடிக்கறக்கிற மாட்டை ஆடித்தான் கறக்க வேண்டும்; பாடிக் கறக்கின்ற மாட்டை பாடித்தான் கறக்க வேண்டும்'' என்று ஒரு பாட்டைக் கூட பாடினார்கள். அது 'ஆடிக்கறக்கிற மாடா? பாடிக்கறக்கிற மாடா? அல்லது

அடித்துக் கறக்கிற மாடா?'' என்பதை நாம் இப்போது வாழ்க்கையிலே பார்க்கிறோம். இருப்பதையும் கூட குறைக்கிற அளவிற்குப் போனால், இந்த மாடு கேட்டுக் கொடுக்கிற மாடாக இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் சில மாடுகள் பால் கறக்கும்போது பார்க்கிறோம். ஆடினாலும் கொடுக்காது ; பாடினாலும் கொடுக்காது ; காலைக் கட்டிப் போட்டு உதைத்தாலும் கொடுக்காது ; கொஞ்ச நேரம் கழிந்த பிறகு காலை அவிழ்த்துவிட்ட பிறகு, அதன் கன்றுக்குட்டி வந்தவுடனே ஒழுங்காகக் கொடுக்கும். அந்த நிலைதான் இருக்கிறது. அப்படி வருகிறபோது அந்த மாட்டை கள்ள மாடு என்று சொல்கிறோமா? இல்லையா? அந்தக் கள்ள மாட்டின் வேலையைத்தானே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் செய்கிறது. தமிழகத்தின் மக்களைப் பற்றி கவலை இல்லை. அதற்குப் பதிலாக கையிலே அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு (குறுக்கீடு) நான் மாட்டைப் பற்றித்தான் சொன்னேன். உங்களை நான் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, பிரச்சினையை திசை திருப்பக் கூடாது. தமிழக மக்களுக்கு அரிசி வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் உடன்படுகிறோம். மத்திய சர்க்காருக்குக் குரல் கொடுப்போம். ஆனால் இதையே வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக் கொண்டு மத்திய அரசு—கள்ள மாடு என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. நமது உணர்வுகளை முறையாக தெரிவித்து அதன் மூலம் நமக்கு அரிசி வரவேண்டுமே தவிர, இருக்கின்ற உறவையும் சீர்குலைப்பது போல பேசக்கூடாது. ஒத்திவைப்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, இவற்றையெல்லாம் பேசிக்கொண்டு போவது சரியல்ல. நீங்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறார், வேறு அல்ல. (குறுக்கீடு, **கூச்சல்—குழப்பம்**).

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தமிழில் ஒரு வார்த்தைக்குப் பல அர்த்தங்கள் உண்டு. உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிடக் கூடாது. அப்படி இதை அனுமதித்தால் நாளைக்கு நாங்களும் பேச நேரிடும். அப்போது நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொரணம் அவர்கள், கள்ள மாடு என்றெல்லாம் சொல்வதை தவிர்த்து விட்டுப் பேசவேண்டும். ஒரு காம்பிரமைஸ்ஸுக்காக சொல்லி விட்டேன். (சிரிப்பு).

[1984 மார்ச் 20]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் கொடுக்க வேண்டிய பாலைக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அந்த மாட்டை என்ன சொல்வது என்று நீங்களே முடிவு பண்ணிக் கொள்ளுங்கள். கொடுக்க வேண்டிய பாலை ஓரளவிற்குக்கூட கொடுக்க மறுத்தால் கள்ள மாடு என்று தான் சொல்வார்கள். (குறுக்கீடு) நான அப்படி எல்லாம் பேசக்கூடியவன் அல்ல. என்னையே பேசும்படி செய்கிறீர்கள்.

நம்முடைய தமிழக மக்கள் இன்றைக்கு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற கடுமையான சூழ்நிலையில் அதிகப்படியான அரிசியை நமக்கு வழங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு சிக்கலான இந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் இப்படி அரிசியை குறைத்தது சரியல்ல என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோ, உணவு அமைச்சர் அவர்களோ உடனடியாகச் சென்று வாதாடி வாங்கி இருக்க வேண்டுமா இல்லையா ? ஆனால் அப்படி எந்த ஒரு நிலையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் இப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து கட்டாயமாக அரிசி தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அப்படி அரசாங்கமே வற்புறுத்திக் கேட்டால், அரசாங்கத்தினுடைய கையைகூட வலுப்படுத்த எதிர்க்கட்சிகள் தயாராகஇருக்கிறோம். ஒத்துழைப்புத்தர தயாராக இருக்கிறோம். அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, வெள்ளத்தின் காரணமாக, வறட்சியின் காரணமாக தமிழகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலேகுறைந்த பட்சம் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கூட கொடுக்காதது சரியல்ல என்று சர்வ கட்சி தீர்மானமாக போட்டு, அனுப்ப வேண்டிய நிலையில் பல்வேறு விஷயங்கள் இதிலே அடங்கியிருப்பதால், வழக்கம் போல ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லாமல், தமிழக மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிற காரணத்தாலே இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திற்கு நியாய விலைக் கடைகளில் மக்களுக்கு வழங்கப்படக் கூடிய அரிசிக்கு, தேவையான அரிசியை ஒதுக்கீடு செய்வதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்னை சம்பந்தமாக இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டுருக்கிறோம். தமிழகத்தில் ஒரு கோடியே 9 இலட்சம் உணவு பங்கீடு அட்டைகள் இருக்கின்றன. அப்படி என்றால், 1 கோடியே 9 இலட்சம்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 20

குடும்பத்தினர்களுக்கு உணவு வழங்க வேண்டிய பொறுப்பை நம்முடைய தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. முழுமையாக குடும்பத்தினருக்கு தேவைப்படும் மொத்த அரிசியையும் கொடுப்பதாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலும, நிச்சயமாக 20 கிலோ அரிசியையாவது கொடுப்போம் என்றுஅரசுஅறிவித்தது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு மே மாதத்திற்குப் பிறகு அது படிப்படியாகக் குறைந்து 5 கிலோ அரிசியாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கிராமப்புறங்களிலே மக்களுக்கு இப்போது 2 கிலோ அரிசிதான் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திற்கு ஏற்கெனவே கொடுத்து வந்த ஒதுக்கீடு அதுவும் இப்போது குறைந்திருக்கிறது. பிப்ரவரி மாதம் 40 ஆயிரமாக இருந்த ஒதுக்கீட்டை மார்ச் மாதம் 35 ஆயிரம் டன்னாக குறைத்து இருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் மாதத்திற்கு 25 ஆயிரம் டன்னாக குறைத்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய முழுமையான தேவை 80 ஆயிரம் டன்கள். அதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நிலைமையிலே நம்முடைய நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இந்தியா முழுமையும் எடுத்துக்கொண்டால் ரெக்கார்ட் புரடக்ஷன் என்ற முறையிலே உணவு உற்பத்தியிலே எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான உணவு உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 135 மிலியன் டன் அதாவது 13½ கோடி டன் உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நிலையில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு குறைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால் ஏற்கெனவே வறட்சி 2 ஆண்டுகளாக இருந்தது. காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணத்தினால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உரிய காலத்திலே விவசாயத்தைத் துவக்க முடியவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டு காலந்தாழ்ந்து விவசாயத்தைத் துவக்கினாலும் வந்த மழையின் காரணமாக அவையெல்லாம் அடித்துச் செல்லப்பட்டுபோக, இப்போது வந்த மழையினால் தென் மாவட்டங்களிலே பயிர்கள் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டன என்ற நிலையில் இந்த ஆண்டு 50 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோமோ அதைக்கூட எட்டிப்பிடிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பது அடிப்படையாக இருக்கிற பிரச்சினை.

தமிழகத்திலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாடறியும், மத்திய அரசாங்கமும் அறியும். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள மக்களுக்கு குறைந்த பட்சம் கொடுக்க வேண்டிய அரிசியைக் கொடுத்து பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பும் அடிப்படையான கடமையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்தக் கடமையிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் தவறியிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்குத் தேவையானதை உறுதியாக நின்று

1984 மார்ச் 20] (திரு. ரா. கருப்பையா)

பெற்றுத் தரவேண்டும் என்பதிலே மாநில அரசு பொறுப்போடு செயல்படவேண்டும், ஏதோ நாம் கேட்டோம், கோரிக்கை அனுப்பினோம், முயற்சி செய்துகொண்டே இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாலே நம்முடைய மக்கள், பசியால் வாடக்கூடிய மக்களுடைய பசியை ஆற்றக்கூடிய ஒரு நடவடிக்கை யாக அது இருக்க முடியாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மக்கள் நியாயவிலைக் கடைகளிலே அரிசி இல்லை என்று வருகிற நேரத்திலே பகிரங்கமாக மார்க்கெட் ல் அரிசி விலை உயருகிறது. இரண்டு மாதங்களாக ஒரு கிலோ அரிசி 5 ரூபாய் அளவுக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இது மேலும் உயரக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி குறைந்துபோய் விவசாயிகள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே—சட்டியிலே இருப் பதை சுரண்டுகிற மாதிரி—விவசாயிகளிடம் இருப்பதை சுரண்டு கிற முறையில் அரசாங்கம் கொள்முதல் நடவடிக்கையில் இறங்கி யிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் கால்வாசி, முக்கால்வாசி விளைந்திருக்கிறபோது அதைக்கூட விவசாயிகள் வீட்டுக்கு எடுத்துச்செல்ல முடியாத துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட் டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு போடுகிற கூலி நெல்லைக்கூட வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லமுடியாத நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத் திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அரசாங் கம் கொள்முதல் நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறது. விவசாயி களுக்கு, பொதுமக்களுக்கு வறுமையிலே வாடும் மக்களுக்கு உணவு கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள், உழைக்கக்கூடிய மக்கள், பொதுமக்கள் அனைவரும் பாதிக்கப் பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையில் மத்திய அரசாங் கத்திடமிருந்து அரிசியைப் பெறுவதற்கு தாங்கள் நடவடிக்கையை எடுத்துவிட்டோம் என்று மாநில அரசு கூறுவதாலே மட்டும் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடவில்லை, இது ஒரு கட்சி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை இல்லை. தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்து மக்களையும் கலந்தாலோசிக்கிற முறையில் அனைத்துக் கட்சி களையும் வைத்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற முறை யிலே என்ன நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்பது குறித்து விவாதிக்கக்கூடிய முறையிலே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களை பட்டினிப்போட வேண்டு மென்று கூறுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை— இந்த அவையில் அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக தமிழகத்திற்குத் தேவையான அரிசியைப் பெறுவதற்காக மக்களுக்கு நியாயவிலைக் கடைகளிலே 20 கிலோ அரிசி போடுவதற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து நெருக்கடியிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைக் குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோரி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய தொகுப்பிலிருந்து இந்த மாநிலத்தின் தேவையை நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் கூடுதலாக அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து அதை ஏன் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்ற காரண காரியங்களை வெளிப்படுத்துகிறபோது தங்கள் கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த உணர்வுகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் அரசு அந்த உணர்வுகளோடு ஒன்றி நின்று தான் தன்னுடைய பணிகளை ஆற்றிவருகிறது என்பதை முதலில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இங்கே மாட்டைக் கறப்பதற்குப் பல்வேறு வழி வகைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆடி கறக்கிற மாட்டை ஆடித்தான் கறக்க வேண்டும், பாடி கறக்கிற மாட்டை பாடித்தான கறக்கவேண்டும், அடித்து கறக்கிற மாட்டை அடித்துத்தான் கறக்கவேண்டும், தீனி வைத்து கறக்கிற மாட்டை தீனி வைத்து தான் கறக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற கவலை எல்லாம் மாட்டை கறக்க வேண்டும் என்பது தானே தவிர அதை என்ன செய்யவேண்டும் என்று நமக்கு புரியாத அளவுக்கு அதை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் என்ன செய்தால் மாடு கறக்கும் என்று சொல்லிக் கொடுப்பர்களானால் அந்த முறையை கடைப் பிடிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் இதையாவது செய்து பாருங்கள், அதையாவது செய்து பாருங்கள், ஆடியாவது பாருங்கள், பாடியாவது பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நுணுக்கமாக தெரிந்துள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் வழிவகைகளைச் சொல்வார்களானால் அந்த முறையிலாவது மாட்டை கறக்க வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் கறக்கக்கூடிய மாடு தான் என்று கருத்து இருக்கிறது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ நாம் மடியில் கை வைக்கும் போது கறக்க மாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே அதற்காக பல்வேறு வழிவகைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் அத்தனை பேரும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் உள்ளபடியே அந்த உணர்வுகளை நானும் வெளிப்படுத்தி அந்த உணர்வுகளோடு நானும் ஒன்றி இருக்கிறேன்.

மையத் தொகுப்பிலிருந்து மத்திய அரசு தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்த அரிசி அளவுகள் பின்வருமாறு :

1983 ஏப்ரலில் 15 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983 மே-வில் 15 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983 ஜூன் மாதத்தில் 25 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983 ஜூலை மாதத்தில் 25 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983 ஆகஸ்டு மாதத்தில் 25 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983 செப்டம்பர் மாதத்தில் 30 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983

அக்டோபர் மாதத்தில் 30 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1983 நவம்பர் மாதத்தில் 40 ஆயிரம் டன்னும் டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்கள் வரையில் 40 ஆயிரம் டன் அரிசியும், பிப்ரவரியில் 35 ஆயிரம் டன்னும், மார்ச்சில் 35 ஆயிரம் டன்னும், ஏப்ரல் முதல் ஒதுக்கீடு செய்வதாக சொல்லியிருப்பது 25 ஆயிரம் டன் அரிசி. எந்த அளவு அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்பதை மத்திய அரசு முடிவு செய்யும்போது அதனிடம் இருக்கிற கையிருப்பையும், நம்மிடம் உள்ள கையிருப்பையும் இரண்டையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது. குறுவை பருவத்திலும், அதன்பின் சம்பா பருவத்திலும் நாம் கொள்முதல் செய்வதால் நம்மிடம் கையிருப்பு சாதாரணமாக ஜனவரி, பிப்ரவரி மற்றும் மார்ச் மாதங்களில் சிறிது அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே அவர்கள் ஏப்ரல் மற்றும் மே மாதங்களுக்கு மற்ற மாதங்களில் ஒதுக்கீடு செய்வதை விட குறைவாக ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். கடந்த 1983 ஏப்ரல் மாதத்தில் 15 ஆயிரம் டன் ஒதுக்கீடு செய்ததை படிப்படியாக உயர்த்தி 40 ஆயிரம் டன் வரை கொண்டு சென்றார்கள். தற்போது ஏப்ரல் 84லில் இதை 25 ஆயிரம் டன் ஆக குறைத்துள்ளார்கள் உண்மையே. அரிசி ஒதுக்கீடு குறைவு பற்றி மத்திய அரசு உணவுத்துறை இணைச் செயலர் அவர்களுக்கு ஒரு நேர்முக கடிதம் எழுதப்பட்டு வரும் மே மாதத்திற்காக தமிழ்நாட்டுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்ததைப் போன்று 1 லட்சம் டன் ஒதுக்க வேண்டும் என்றும், முடியாவிட்டால் ஒரு 80 ஆயிரம் டன் அரிசியாவது ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்றும் பொது விநியோகத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்றும் அது தவிர 25 ஆயிரம் டன் அரிசி வெள்ள நிவாரணத்திற்கு என்று தனியாக ஒதுக்கீடு செய்தால்தான் இந்த மாநிலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமைகளை சமாளிக்க முடியும் என்றும் ஒரு கடிதம் அண்மையில் எழுதியிருக்கிறேன். மேலும் ஏப்ரல் மாதத்தில் குறைத்து ஒதுக்கீடு செய்ததை நிவர்த்தி செய்து போதுமான அரிசி தருமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள் நானும் மத்திய அரசு உணவுத்துறை அமைச்சரோடு அடிக்கடி கடிதம் மூலமாகவும், நேரிலும், தொலைபேசி மூலமாகவும் தொடர்பு கொண்டு வருகிறேன். அரிசி ஒதுக்கீட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறேன். ஜனவரி 1984 முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் பொது விநியோக முறையில் பயன்படுத்த 30 ஆயிரம் டன் கோதுமையும் உருளை மில்களுக்கு 38 ஆயிரம் டன் கோதுமையும் மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)

அதனால், பொது விநியோக முறையில் கோதுமை கொடுக்கும் அளவும் 20 கிலோ வரைகூட உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மைதாவும், ரவையும் வழங்கப்படுகிறது. இப்பொழுது நாம் குறுவையிலும், சம்பாவிலும் அறுவடை செய்து வைத்திருப்பதன் காரணமாக ஓரளவுக்கு 2½ இலட்சம் டன், இரண்டே முக்கால் இலட்சம் டன் அரிசி வரத் தக்க அளவிற்கு, 4 இலட்சம் டன்னைத் தாண்டும் அளவிற்குக் கொள்முதல் வந்திருக்கிறது. இந்த

அளவை வைத்துப் பார்த்தாலும்கூட இன்னும் மூன்று மாத காலத்திற்குத்தான் இப்பொழுது உள்ள விநியோக முறை வரும். இவ்வளவு குறைத்துக் கொடுக்கிற நிலைமையிலேயும் கூட நமக்கு 80,000 டன் விநியோகத்திற்குத் தேவைப்படு கிறது. 1 கோடியே 18 இலட்சம் கார்டுகளுக்கு வழங்குவதற்கு நகர்ப்புறங்களில் இப்பொழுது பத்து கிலோதான் அரிசி நம் மால் தர முடிகிறது. மற்றயிடங்களில் 6 கிலோ; 4 கிலோ என்ற அளவிற்குத்தான் நம்மால் தர முடிகிறது. 12 கிலோ 15 கிலோ, வேண்டுமானால் 20 கிலோ கூட கோதுமை தரக் கூட நாம் ஆங்காங்கு ஆணையிட்டிருக்கிறோம்.

நாம் கணக்கிடுவது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதைப் போன்று, அடுத்த குறுவை அறுவடை வருகின்ற வரையில் கிட்டத் தட்ட அக்டோபர், நவம்பர் காலம் வரையிலும் நாம் சமாளிக்க வேண்டும். சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் நம்முடைய கொள் முதல், மத்திய அரசின் இருப்பிலிருந்து ஒரு கணிசமான அளவிற்கு மாதாமாதம் தந்து கொண்டே வந்தால்தான் இந்த ஏழெட்டு மாதங்களினுடைய விநியோக முறை சீர்படுத்தப்படும் என்று நாம் கருதி, நீண்ட காலத் திட்டமாக, செப்டம்பர் வரையில் இருக்க, இப்பொழுது கொடுக்கின்ற இருப்பைக் குறைக்கக் கூடாது என்றும், அதிகம் ஆக்க வேண்டும் என்றும் நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அவர்கள் இப்பொழுதுள்ள கணக்கை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, உங்களுக்கு வந்திருக்கிறதே, அறுவடை செய்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறீர்களே, இப்பொழுது நாங்கள் கொடுத்தால் போதும் என்று மூன்று மாத கணக்கை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மூன்று மாதத்திலே அவர் கள் கொடுக்கும் கணக்கும், நாம் வைத்துள்ள கணக்கும் தீர்ந்து விட்டால், அங்கிருந்து வராவிட்டால் ரேஷன் கடைகளேயே கூட சாத்த வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்படும் என்பதைத்தான் நாம் வற்புறுத்துகிறோம். எட்டுமாத காலத் திட்டமாகப் போட வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறேன்.

இப்பொழுது இந்த நிலைமைகளைச் சீர்படுத்தி, அங்கே உள்ள அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் தெளிவுபடுத்த, உணவுத் துறை அமைச் சருக்கு உணர்த்துவதற்காக உணவுத் துறை செயலாளரைக் கூட நான் டெல்லிக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு நாம் வற்புறுத்தி இதை மேலும் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கி றோம். அதைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகி றோம்.

இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கொண்டு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு இந்த அளவிற்கு நாம் சமாளிக்கலாம் என்றாலும்கூட, பிறகு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும், ஜுன், ஜுலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களிலே கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும் என்பதற்காகத்தான், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகின்ற கருத்துக்களுக்கு ஆக்கம் இருக்கிறது, அதை வற்புறுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அடுத்து, உணவுப் பிரச்னை சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கை வரவிருப்பதன் காரணமாக, அதற்குள்ளே, இருக்கின்ற நிலைமைகளை நானும் தெளிவுபடுத்த முடியும்; மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தெளிவுபடுத்த முடியும். அப்பொழுதும் நிலைமைகள் சரியாக இல்லாவிட்டால், இந்த மாநிலத்தில், இந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதைப்போல அதிலே கட்சி வேறுபாடு இல்லை, எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், அதிகமான அளவிற்குக் கொள்முதல் இருப்பு வேண்டுமென்பதிலும், விநியோக முறை கூடுதலாக வேண்டுமென்பதிலும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அப்படி அவசியம் ஏற்படும்பொழுது, உணவு மானியக் கோரிக்கை வந்தபிறகும் நிலைமைகள் சீர்படாவிட்டால் இந்த மாநில மக்களின் சார்பாக இருக்கின்ற இந்த மாமன்றமே அந்த உணர்வை வெளிப் படுத்தும் அளவிற்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொரணம் அவர்கள் நிகூயதைப் போன்று ஒரு தீர்மானத்தையாவது கொண்டு வந்து, இருக்கின்ற நிலைமைகளை விளக்கி எடுத்துச் சொல்லி, ஒரு நிலைமைக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த நிலைமைகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசு முறைப்படி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அடுத்து வரவிருக்கின்ற உணவு மானியக் கோரிக்கையிலே நிலைமைகளை நானும் விளக்குவேன்; மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் நிலைமைகளைச் சொல்வார்கள். அதிலும் சீர்படாவிட்டால் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை; அப்படிக் கொண்டு வந்து ஏகோபித்த கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம் என்று சொல்லி, இதற்குமேல் இந்தப் பிரச்னை குறித்து அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது இல்லை என்று கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அவை முன்னவரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்துவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.